

- Har du någon gång tappat bort ett barn? Kanske dom flesta aldrig har gjort det.

Vid ett tillfälle när jag var ute i trädgården och jobbade medan barnen lekte så försvann vår yngsta dotter.

- Hjärtat började slå snabbare och jag och dom två äldsta barnen sprang febrilt runt och letade.

Några veckor tidigare så hade en granne berättat om ett barn som varit ute och lekt som bara hade gått iväg från hemmet och hur polisen blev inkopplad i fallet. Tankarna snurrade i mitt huvud, vad kunde ha hänt?

- Man började tänka det värsta. Var var min älskade dotter? Stopp låt oss stanna upp.

Tänk er att vi spolar tillbaks i händelsen. Jag upptäcker att min dotter är borta och helt struntar i det och bara fortsätter att jobba.

- Hur kärlekslöst, hur känslökallt, hur fruktansvärt vore inte detta.

Mina vänner i Bibeln så beskrivs Guds folk, dom som tillhör honom som hans älskade barn.

- T.ex. så säger Ef 1:5 I sin kärlek har han genom Jesus Kristus förutbestämt att vi skulle tas upp som hans barn, enligt sin vilja och sitt beslut.

Men ännu så finns det många som har blivit förutbestämda att tas upp som hans barn som ännu är förlorade, som ännu inte har fått erfara hans kärlek.

- Och det är här som vi har en uppgift kära bröder & systrar: Att nå dom som Jesus i sin kärlek har gett sitt liv för.

Men dom är helt förlorade i sin synd. Dom är helt hjälplösa. Hur är ditt och mitt hjärta gentemot dom?

- Guds älskade förlorade barn. Söker vi dom likt vi letade efter vår yngsta dotter?

Eller stannar vi inte ens upp, utan låter vårt liv bara rulla på. I denna predikan så skulle jag vilja att vi alla ställer oss frågan:

- Har vi Jesu hjärta för dom förlorade?

Idag så ska vi få möta några som verkligen inte hade Jesu hjärta för dom förlorade och hur Jesus väljer att svara dessa personer.

- Vänligen gå med mig till Lukas 15:1-10.

¹Alla publikaner och syndare höll sig nära intill Jesus för att höra honom.
²Men fariseerna och de skriftlärdade kritiserade honom ständigt och sade: "Den mannen tar emot syndare och äter tillsammans med dem."
³Då berättade han denna liknelse för dem: ⁴"Om någon av er har hundra får och förlorar ett, lämnar han då inte de nittionio i öknen och går och söker efter det förlorade tills han hittar det?
⁵Och när han har funnit det, blir han glad och lägger det på sina axlar.
⁶När han sedan kommer hem, samlar han sina vänner och grannar och säger till dem: Gläd er med mig! Jag har funnit mitt får som jag hade förlorat.
⁷Jag säger er: På samma sätt blir det glädje i himlen över en enda syndare som omvänder sig – inte över nittionio rättfärdiga som ingen omvändelse behöver.
⁸Eller om en kvinna har tio silvermynt och tappar bort ett av dem, tänder hon då inte ett ljus och sopar huset och letar noga, tills hon hittar det?
⁹Och när hon har hittat det, samlar hon sina väninnor och grannkvinnor och säger: Gläd er med mig! Jag har hittat silvermyntet som jag tappade.
¹⁰Jag säger er: På samma sätt blir det glädje bland Guds änglar över en enda syndare som omvänder sig."

[Bön]

Välkomna tillbaks till vårt studie om Jesus i Lukasevangeliet. Vi befinner oss just nu på en tematisk vandring med Jesus som sträcker sig från kap 9-19.

- Jesus är på väg för att slutföra det uppdrag åt vilket han kom för att uppsöka och frälsa det som var förlorat (Luk 19:10) och detta genom att dö för sitt folks synder (Matt 1:21) och att uppstå så att dom kan uppstå med honom.

I kap 14 så hade Jesus varit gäst hos en farisé och talat om inbjudan till den himmelska festmåltiden.

- Men tragisk nog så gav fariseerna inga tecken på att gensvara på denna inbjudan.

Istället så läser vi hur folkskaror följde Jesus och i förra predikan så såg vi hur Jesus vände sig till folkskarorna och talade om att beräkna kostnaden om man är villig att följa honom.

- Denna text avslutas med att Jesus som så många andra gånger säger: **Hör, du som har öron att höra med.”**

Och vilka var det som hade öron att höra med? Det kommer vi se nu. Vi läser i Luk 15:1.

- **Alla publikaner och syndare höll sig nära intill Jesus för att höra honom.**

Vilka var publikanerna? Dom var personer som hade förhandlat fram att få rätten att driva in skatter för dom Romerska ockupanterna.

- Ovanpå det dom hade kommit överens med romarna att driva in så tog dom ut sina egna ”avgifter.”

Dom var inte bara ansedda som landsförrädare utan också som tjuvar och var hatade mer än några andra.

- Vi skulle kunna likställa dom med hur folk idag ser på terrorister som ger sig på oskyldiga civila människor.

Dessa tillsammans med ”syndare,” dom som levde i motsats till vad lagen lärde närmade sig Jesus för att lyssna till honom.

- Det var publikaner och syndare som hade öron att höra med. Men det var inte alla som uppskattade att dom kom för att lyssna till Jesus.

I v.2 läser vi: **²Men fariseerna och de skriftlärda kritiserade honom ständigt och sade: "Den mannen tar emot syndare och äter tillsammans med dem."**

- Jesus hade nyss talat till fariseerna om att bjuda in dom som var fysiskt utstötta, och här så ser vi hur Jesus liksom i Luk 5 även åt med dom som var andligt utstötta.

Fariseerna och dom skriftlärda hade stora huvuden som var upptagna med att ha rätt lära men deras hjärtan var långt borta.

- Och det finns en risk även för oss att vara så upptagna med kunskap att vi missar kärlek. Kunskapen blåser upp, men kärleken uppbygger (1 Kor 8:1).

Självklart så är kunskap viktigt, men om vi hade all kunskap och saknade kärlek så vore vi ingenting som 1 Kor 13:2 säger.

- Fariseerna och dom skriftlärda var fullproppade med kunskap men saknade kärlek, dom hade inte Jesu hjärta för dom förlorade.

Du kanske säger: Kom igen fariseer och skriftlärda varför inte bara växa upp och börja äta med dessa marginaliserade grupper.

- I denna kultur så var det inte fariseerna och dom skriftlärda som var dom chockerande utan Jesus.

På denna tid så var det otänkbart för en jude att äta med en hedning och lika otänkbart var det för dom att äta med en avfällig jude som medvetet levde i uppror mot lagen.

- Att sitta ner och äta tillsammans betydde inte bara som idag att man satt bredvid någon på jobbet eller i skolan i matsalen utan att äta kommunicerade att man stod varandra nära.

För dom skriftlärda och fariseerna så att äta tillsammans med publikaner och syndare det betydde att acceptera deras synd och att vara deras vänner.

- När vi bodde i Tunisien så var det en kvinna som min fru bjöd på en måltid hemma hos oss och hon vägrade att äta med oss vilket vi tyckte var jätte konstigt.

Vad vi upptäckte när hon gick var att hon hade stulit ifrån oss och därför inte kunde äta. Så att äta kommunicerar att man står varandra nära.

- Fariseerna och dom laglärda hade tidigare anklagat Jesus: Se, vilken frossare och drinkare, en vän till publikaner och syndare! (Luk 7:34)

Hur väljer då Jesus att svara dom? Jo i **v.3 Då berättade han denna liknelse för dem:**

- Och egentligen så är det inte en liknelse utan 3 som alla hör ihop. Det är därför Lukas kallar dom denna liknelse.

Det är liknelserna om det förlorade fåret, det förlorade myntet och den förlorade sonen som alla handlar om att söka det förlorade och glädja sig över när det förlorade blivit funnet.

- Och det är just dessa två saker som är mina två punkter när vi ställer oss frågan om vi har Jesu hjärta för de förlorade.

Söker vi dom förlorade och gläder vi oss när dom blir funna? Idag ska vi se på dom två första liknelserna om det förlorade fåret och det förlorade myntet.

- Så för det första: Att ha Jesu hjärta uppenbaras när vi söker det förlorade.

I den första liknelsen så försvinner ett av hundra får och fåraherden lämnar genast dom 99 i öknen för att finna det förlorade.

- Vi kan tycka att detta är oansvarigt att man skulle lämna dom 99 för att söka det förlorade, men detta skulle vara det givna svaret för alla fåraherdar på denna tid att söka efter det förlorade.

Att inte göra det vore oansvarigt.

- Dom 99 fårens säkerhet beror på att fåraherden skulle vara villig att göra det samma för dom om dom vandrade bort.

Fariséerna och dom skriftlärda som ansågs vara som folkets andliga ledare var som dom herdar som Hesekeel 34 talar som hade försummat sin uppgift.

- Hesekeel skriver i 34:4-5 om dessa herdar: De svaga stärkte ni inte, de sjuka botade ni inte, de sårade förband ni inte, de som drivit vilse förde ni inte tillbaka, de förlorade sökte ni inte upp, utan med hårdhet och grymhet härskade ni över dem. ⁵De skingrades, eftersom de inte hade någon herde. De blev till mat åt alla markens djur när de skingrades.

Dom brydde sig inte om fåren. Herden i Jesu liknelse däremot **går och söker efter det förlorade tills han hittar det?**

- I det andra exemplet så tappar en kvinna bort en av tio drakma, som var ett grekiskt silvermynt.

Ett sådant mynt var värt ungefär lika mycket som en dagslön. I ett jordbrukssamhälle där man i stort sätt var självhushållande så var detta mycket pengar.

- Kvinnan satte stort värde på det. Ofta på den här tiden så hade husen få eller inga fönster så denna kvinna tände en lampa och sopade noga hela huset och letade efter myntet tills hon hittade det.

Båda dessa liknelser talar om att söka efter det förlorade och det var just detta som var syftet med varför Jesus kom till denna jord i Luk 19:10 för att uppsöka och frälsa det som var förlorat.

- Det var därför han åt med publikanerna och syndarna. Inte för att ta del i deras synd utan för att uppsöka och frälsa dem.

Hur är det med dig och mig? Har vi Jesu hjärta för dem förlorade? Söker vi dem?

- Jag tror fariseerna och dem skriftlärdade inte skulle haft något problem med om dem stötte på en publikan eller en "syndare" att säga till dem att de behövde omvända sig.

Men var dem verkligen intresserade av dem som personer? Är vi verkligen intresserade av dem som är förlorade som personer?

- Självt så uppskattar jag gatuevangelisation, men det finns en fara där vi kan bli som en spårvagn eller buss som det står ej i trafik på när vi inte är ute och evangeliserar.

Nu har jag evangeliserat och nu är jag på väg hem så nu är jag klar. Nu är jag inte längre i trafik.

- Men att evangelisera är inte bara när vi står vid ett gathörn eller på Kvibergs marknad utan än mer så borde det vara en del av våra dagliga liv där vi umgås med icketroende.

Jesus predikade inte bara för icketroende. Han åt och umgicks med dem för att nå dem med evangeliet.

- Det är lätt att stå en timma i veckan på en gata och dela ut lite traktat eller Biblar och prata med människor vilket i sig är jätte bra.

Men det är en helt annan sak att öppna upp sitt liv, umgås med och bjuda in icke kristna i våra dagliga liv.

- Här så känner jag mig själv träffad och överbevisad att jag behöver växa på det här området.

Ett nytt år är här: Låt oss tänka över: Vilka arbetskamrater, skolkamrater, vänner eller grannar skulle du och jag vilja bjuda hem med syftet att lära känna dom mer och få dela evangeliet?

- Fariseerna och dom skriftlärda klagade över att Jesus åt med publikaner och syndare.

Vi kristna är tyvärr ofta mer upptagna med att klaga över icke kristnas inflytande i vårt samhälle än att umgås med dom för att nå dom med evangeliet.

- Det tragiska är att det visar på en avsaknad på Jesu hjärta för dom förlorade.

Borde vi inte istället försöka lära känna dom och söka deras frälsning? Inte för att ta del i någons synd utan med målet att nå dom med evangeliet.

- DA Carson berättade vid ett tillfälle hur Tim Keller hade ett bibelstudie med ett gäng les. kvi.

Vilket underbart exempel över Jesu hjärta för dom förlorade. Istället för att klaga må vi likt Jesus ta oss tid med och söka människors frälsning.

- Det andra karaktärsdraget på att ha Jesu hjärta för dom förlorade är att glädjas över deras frälsning och det är detta som är självaste fokusen för hela Luk 15 som vi bör reflektera.

Både herden, kvinnan och fadern i dom tre liknelserna är exempel som pekar på Guds glädje över en syndares omvändelse.

- När Herden i vårt exempel finner fåret så gläder han sig och när han kommer hem kallar han samman vänner och grannar för att glädja sig med honom.

På samma sätt gör kvinnan när hon hittar myntet, hon kallar samman sina grannkvinnor och väninnor och ber dem att glädja sig med henne.

- Vid båda dessa tillfällen och i nästa liknelse om den förlorade sonen så blir det glädjefyllt fest när det förlorade är funnet.

Och detta är bara exempel som pekar på Guds glädje när en syndare omvänder sig.

- I v.7 så står det Jag säger er: **På samma sätt blir det glädje i himlen över en enda syndare som omvänder sig – inte över nittionio rättfärdiga som ingen omvändelse behöver.**

Och efter liknelsen om kvinnan och myntet så står det i v.10 **På samma sätt blir det glädje bland Guds änglar över en enda syndare som omvänder sig.**

- Tänk dig vilken glädje när just du omvände dig. Min pappa brukar säga när han berättar sitt vittnesbörd om hur han kom till tro:

”Då blev det fest i himlen.” Och tänk dig att det blev fest i himlen när just du kom till omvändelse.

- Gud och alla änglarna gladde sig över dig. Det ord som profeten Sefanja säger om Jerusalem i Sef 3:17 är lika tillämpliga på dig och mig.

¹⁷HERREN, din Gud, bor i dig, en hjälte som frälsar. Han gläder sig över dig med lust, han tigger stilla i sin kärlek, han fröjdas över dig med jubel.”

- Vow, vow, vow: Fattar du vad det är vi talar om? Himmelens och jordens skapare, den helige, fullkomliga Guden som får himmel och jord att bäva.

Han gläder sig över dig. Det blev fest i himlen över din och min frälsning. Vill du inte jubla, vill du inte likt ett barn hoppa och dansa av glädje.

- Glöm den svenska stenansiktets mentaliteten, du var förlorad, helt hjälplös likt ett mynt och ett bortsprunget får som inte kan komma tillbaks.

Men han fann dig, han räddade dig och han gläds över dig. Är det inte fanatiskt, är det inte underbart, vill du inte bara brista ut i tillbedjan.

- Här så handlar det om hur fariseerna och dom skriftlärdastället knotar, klagar och kritiserar Jesus för att han äter med publikaner och syndare.

Dom sökte inte det förlorade och glädde sig inte över deras omvändelse. Och det är verkligen detta som är kännetecknen på om vi har Jesu hjärta för dom förlorade att söka det förlorade och glädja oss när det blivit funnet.

- Gläder jag mig, gläder du dig när vi får se syndare komma till omvändelse?

När vår yngsta dotter kommit bort efter en stunds letande så fann vi lilla Elis. Inne i huset. Vilken fröjd att se henne och vilken glädje att få krama om henne.

- Hur mycket mer borde vi inte glädja oss över när ett Guds barn som var förlorat har blivit funnet.

Räddad från evigt fördärv till en underbar evighet med Gud. Vow, vow, vow!

- Självså älskar jag när vi har dop och brukar ofta i samband med det tänka på dessa verser här i Luk 15 om glädjen över en syndare som kommer till omvändelse.

Vilken fantastisk glädje när vi får höra det underbara vittnesbördet om hur ett Guds älskade barn har blivit frälst från mörkrets välde in i Guds älskade Sons rike (Kol 1:13).

- Och vilket privilegium när vi som församling tillsammans får bekräfta detta och fira denna glädje genom dop och medlemskap.

Här så är ett Guds älskade barn som blivit funnet och nu så får vi intyga detta och välkomna det in i hans andliga familj.

- Men det finns en fara med att missa att glädja oss. Vi kan likt fariseerna och dom skriftlärdarna bli så upptagna med att ha rätt i varje detalj (och självklart så vill vi rätt förstå hela Guds ord), men att det får bli på bekostnad av att inte kunna glädja oss över en syndares omvändelse.

Men han eller hon har ju ännu inte förstått det jag förstått, hur ska jag då kunna glädja mig över honom eller henne?

- Oavsett vilket sammanhang en syndare har kommit till tro genom och oavsett vad dom står när det gäller sekundära frågor så låt det inte bli ett hinder för att glädja oss när det blir uppenbart att en syndare har gått från mörker till ljus.

Han/hon har varit förlorad men har nu blivit funnen så låt oss glädja oss.

- Jag har full förståelse för att det finns många som idag kallar sig kristna men som ännu inte har fått erfara omvändelsens mirakel och detta är ett stort problem.

Så låt oss inte ta förgivet att människor har blivit kristna bara för att dom kallar sig kristna.

- Men samtidigt så låt oss inte missa att glädja oss över när en syndare omvänder sig.

Många Bibelutläggare tror att när Jesus talar om dom 99 rättfärdiga som ingen omvändelse behöver att Jesus är ironisk och att han syftar på fariseerna och dom skriftlärdarna som såg sig själva som om dom var rättfärdiga och inte behövde bli räddade.

- Dom var som den äldre sonen i liknelsen om den förlorade sonen som tydligt uppenbarar att han var förlorad.

Dom trodde sig känna Gud men var långt ifrån honom i sin självrättfärdighet och det var så det var med mig, jag var en självrättfärdig frikyrkofarise som såg ner på andra men själv var förlorad i min synd.

- Men Gud var barmhärtig mot mig och uppenbarade djupet av min synd och Kristus som den ende som kunde rädda mig.

Fariseernas och dom skriftlärdas förlorade tillstånd uppenbarades i deras hjärtlösa attityd gentemot dom som var förlorade eftersom dom själva var förlorade.

- Hur är det med dig min vän? Du kanske nästan hela ditt liv oavsett om du är gammal eller ung lyckats att till det yttre leva ett så kallat rättfärdigt liv där du genom ditt beteende trott dig vinna Guds acceptans och frälsning.

Men det kan aldrig rädda dig? Du måste inse att också du är en syndare.

- Att bara en enda oren eller bara en enda självisk tanke är tillräckligt för att du för all evighet ska kastas bort från Guds närvaro.

Oavsett om du som jag var, är en självrättfärdig frikyrkofarisé som tror dig vara bättre än andra och därmed tror dig förtjäna att bli accepterad inför Gud eller om du helt enkelt inser att du befinner dig i djupaste synd så är du förlorad och kan inte rädda dig själv.

- Men den goda nyheten min vän är att kung Jesus, den gode Herden har lämnat dom 99 för att söka syndare som dig och mig.

Herdarna, folkets ledare i Hes 34 såsom fariseerna och dom skriftlärde hade övergivit flocken, men Hesekiel säger att Herren själv ska söka upp sina får och ta sig an dem. Han ska frälsa de skingrade fåren (Hes 34:11-12).

- Det var därför Jesus kom till den jord får att uppsöka och frälsa det som var förlorat (Luk 19:10).

Jesus är den goda Herden som ger sitt liv för fåren (Joh 10:11). Likt Herden i liknelsen här i Lukas 15 när han hittade det förlorade hjälplösa fåret och bar det:

- Så har Jesus inte bara kommit för att bära oss, utan för att bära våra synder som han tog på sig på sig när han hängde där på korset.

Vi har alla som får gott vilse, var och än gick vi vår egen väg, men all vår skuld lade Herren på honom (Jes 53:6).

- Jesus, den gode Herden, blev själv som ett lamm som förs bort för att slaktas (Jes 53:7).

Han är Guds lamm som tar bort världens synd (Joh 1:29) och han kallar på dig att omvända dig.

- Du kan inte vara herde för ditt eget liv du behöver ledas av den gode Herden.

Förtrösta på Jesus den gode Herden, tro att han dog och uppstod för dig och överlämna ditt liv i hans hand så att han nu får leda dig.

- Då blir det fest i himlen, då kan du glädja dig över att ditt namn är skrivet i himlen (Luk 10:20).

Men den största glädjen är inte att bli räddad från helvetet och in i himmelriket även då detta är en fanatisk glädje.

- Självaste evangeliet som betyder glädjebudskap det är nyheten om Jesus.

Det är detta som Lukasevangeliet fullkomligt överflödar med, glädjen över Guds rike i Jesus.

- Det är som John Piper säger: God is the gospel. Eller: Jesus är evangeliet det största glädjebudskapet.

Bröder & systrar, den största tänkbara glädjen är att Jesus, den gode herden har funnit oss så att vi nu tillhör honom och han kommer aldrig, aldrig, aldrig att släppa taget om oss. He will hold me fast som vi sjunger.

- Vow, vow, vow, han är min och jag är hans. Att få tillhöra den goda Herden och att få ledas och åtnjuta honom för all evighet. Vilken glädje!!!

Jag saknar ord för att beskriva detta. Låt oss nu tillsammans gensvara till våra själars herde (1 Pet 2:25), genom att tillbe och glädjas över honom och genom våra liv få leda andra till honom.

[Bön]